

Resumé

Cílem této práce je stručně představit kriminalistickou viktimologii a pojednat o oběti trestného činu. Práce je rozdělena do šesti kapitol, pohlížejících na související problematiku z různých úhlů pohledu. První dvě se zabývají samotnou kriminalistickou viktimologií. Následující dvě rozebírají roli oběti v trestním řízení pohledem kriminalistické viktimologie. Poslední dvě kapitoly odrážejí postavení oběti v současném českém trestním právu.

První kapitola definuje základní pojmosloví používané kriminalistickou viktimologií, které se liší od pojmů trestního práva.

Druhá kapitola se věnuje vzniku a vývoji kriminalistické viktimologie a jejímu postavení mezi příbuznými vědními obory.

Třetí kapitola je zaměřena na předmět kriminalistické viktimologie, tj. roli oběti při vyšetřování trestného činu. Je rozdělena do devíti částí rozebírajících vztah oběti a pachatele, podíl oběti na vzniku trestného činu, vliv oběti na vznik stop, oběť jako zdroj stop, význam oběti pro vyšetřování, oběť jako oznamovatele a svědka trestného činu s důrazem na otázku věrohodnosti, účast oběti na jiných vyšetřovacích úkonech a nakonec oběť jako předmět odborného zkoumání.

Čtvrtá kapitola pojednává o sekundární újmě způsobené oběti trestného činu nevhodným jednáním v průběhu vyšetřování. Popisuje konkrétní psychologická doporučení a vhodné způsoby chování.

Pátá kapitola je věnována roli oběti v současném českém trestním právu hmotném. Zabývá se jednáním oběti ve vztahu k okolnostem vylučujícím protiprávnost, druhu a výměře trestu a některým konkrétním skutkovým podstatám zvláštní části trestního zákoníku.

Šestá kapitola rozebírá práva oběti trestného činu v rámci trestního řízení s pachatelem.

Tato práce dokládá a v závěru zdůrazňuje, že tématu oběti trestných činů se ve společnosti nevěnuje náležitá pozornost, ale naopak panuje řada mýtů a předsudků.